

enige om, at hvis der havde været Tropper paa Den, havde Oprøret ikke fundet Sted. — Jeg formoder, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, — skjøndt jeg for mit Bedkommende egentlig ikke indser Nødvendigheden deraf, thi de Endringer, som militære Medlemmer maatte kunde finde Anledning til at stille, ville meget godt kunne behandles ved 2den Behandling her i Thinget. Imidlertid har jeg naturligvis ikke Noget imod, at det gaar til Udvalg; men jeg kan ikke negte, at, naar jeg tænker paa det Udvalg, der var nedsat i forrige Samling, og som jeg havde den Ære at være Medlem af, kan jeg ikke tilbageholde Ønsket om, at dette eventuelle Udvalg dog vilde holde sig til Sagen, saa at man endelig kunde faae den i Orden, og ikke spille Liden med Forespørgsler, som i Virkeligheden ikke have Noget med Sagen at gjøre.

Th. Nielsen: Da den ærede Ordfører for et lignende Forslag, som blev indbragt her i Thinget ifjor (Juel), er forhindret fra at være tilstede, og da jeg havde den Ære at være Formand for det Udvalg, som det ærede Medlem nylig angreb, skal jeg fremkomme med nogle Bemærkninger. Jeg skal først sige det ærede Medlem, at hans Angreb paa Udvalget for dets Forespørgsler er efter min Mening aldeles ubesjöt. Disse Forespørgsler vare udtrykkelig stillede efter Samraad fra forskjellige Sider i Udvalget, og altsaa ikke fra een Side alene. Vi have jo i en Række af Aar behandlet det vestindiske Spørgsmaal, og man kan jo gjerne sige, at det er blevet værre og værre. Der er flere Gange fra forskellige Ministre bebudet Noget, der skulde ligne Bys, men det har ikke været længe, inden Formørtelsen atter er indtraadt. Man vil f. Ex. erindre, at den nuværende høitærede Finantsminister ogsaa gjentagne Gange har bebudet, at nu skulde den gode Tid for St. Croix komme, men det har ikke været længe, inden mørke Skyer atter have viist sig. Tilstanden er, som sagt, bleven værre og værre, og kunne vi sætte Tid til den sidste ærede sagkyndige Taler, bliver det ialtsald ikke bedre for St. Thomas's Bedkommende; der synes efter hans Mening Udsigterne at være meget mørke. Spørgsmaalet er nu, hvorvidt det Lovforslag, her er forelagt, vil være istand til at kunne afhjælpe de tilstedeværende Mangler; det forekommer mig, at det egentlig er det Spørgsmaal, som man ved Overveielser af nærværende Lovforslag maa drøfte. Vi maa da allerførst gjøre os klart, at ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag rokker man ved Kolonialloven af 27de November 1863 i dens Grundprinciper. Denne Lovs Forudsætning var jo den, at Derne ikke alene skulde have Penge til deres egne Fornødenheder, men at de ogsaa skulde yde et Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder. Til Gjengjæld herfor skulde da Derne, ligesom Enhver, der har Penge til at styre sine egne

Sager med, ogsaa styre sine egne Sager. Det er altsaa disse Grundprinciper i Kolonialloven af 1863, som man rokker ved ved nærværende Lov, idet man kommer og siger: Derne ere ikke længere istand til — og det have de forresten længe ikke været — at udrede Penge til deres egne Fornødenheder, og derfor skal nu den danske Statskasse gjøre dette. Men naar saa er, saa forekommer det mig ogsaa, at Derne maatte miste den Selvstyrelsesret, som de hidtil have haft, eller med andre Ord, det forekommer mig, at naar man skulde gaa ind paa nærværende Lovforslag, saa maatte deraf følge, at Kolonialloven af 1863 maatte suspenderes, men det er jo ogsaa muligt, at den høitærede Finantsminister heller ikke vilde have saa meget imod at gaa ind paa en saadan Suspension. Jeg skjønner ikke bedre end, at dette maatte være den rigtige Følge af nærværende Lovforslags Vedtagelse. Denne Sag er jo forhandlet saa ofte her og er saa kjendt af ærede Medlemmer, at jeg antager, at jeg blot behøver at gentagde i Erindringen, at, naar der her er Tale om Selvstyre, saa er det ikke dermed Mening, at man derovre har Selvstyre i dansk eller europæisk Betydning. Der eksisterer f. Ex. ikke almindelig Valgret derovre, idet Stillingen jo tværtimod er en saadan, at af de 4,800 Mandspersoner over 25 Aar som findes derovre, er der kun ca. 200, som have Valgret, og af disse 200 er der kun ca. 100, der benytte den. For imidlertid at forebygge Misforstaaelse skal jeg tilføie, at det ingenlunde er min Mening, at Negerne skulde have Valgret, eller at Tilstanden skulde blive bedre derved, at de fik den, tværtimod erkjender jeg, at Negerne ikke for Liden ere istand til at bruge Valgretten, og at Tilstanden rimeligvis vilde blive utaalelig, om de fik den. Dette erkjender jeg, og naar jeg altsaa har gjort denne Bemærkning om, at der ikke er almindelig Valgret derovre, saa er det ikke dermed min Mening at ville hævde, at Negerne eller den øvrige Befolkning, foruden de 200, der have Valgret, skulde være særlig stikfede til at overtage Styrelsen. Jeg har ganske vist ingen bestemt Mening derom, men det er jo muligt, at den høitærede Finantsminister vil sige: Ja, jeg skal ikke have Noget imod, at man suspenderer Kolonialloven, idetmindste midlertidig. Men det næste Spørgsmaal maa da blive det: Er det, som lydes ved denne Lov, istand til at kunne forbedre Tilstanden, og er denne Lov istand til at kunne holde, hvad den lover? Denne Lov lover jo nemlig i sin sidste Paragraf et Tilskud af 100,000 Kr. for St. Thomas til de almindelige Statsfornødenheder, men selv om denne Lov holder, hvad den lover, saa vil deusagtet Tilskudet fra den danske Statskasse blive ca. 200,000 Kr. aarlig. Selv om man nu blot holder sig til de Motiver, som ere forelagte os, saa skjønner jeg dog imidlertid ikke, at der er den mindste Grund til at tro, at dette vilde kunne